

РОЛЬ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

*Бутко М.О.
Полтава, Україна*

*Науковий керівник: **Бабенко Ірина Василівна**, кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри педагогічної майстерності та менеджменту
імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету
імені В.Г.Короленка*

Молодь відіграє важливу роль у суспільному розвитку, її ідеї, ініціативність та творчість формують сучасну культурну ландшафт. Молодіжна політика, що відображає уявлення, цінності та інтереси молоді, стає все більш активною та впливовою. У цьому контексті проєктна діяльність виявляється ключовим інструментом формування та розвитку молодіжної політики. Ця стаття присвячена аналізу ролі проєктної діяльності в розвитку молодіжної політики, виявленню перспектив та викликів, що виникають у цьому процесі, а також розгляду можливих шляхів оптимізації та підтримки цієї діяльності серед молоді.

Роль проєктної діяльності у формуванні молодіжної політики:

Проєктна діяльність визначається як організована спільна діяльність з вирішення конкретної проблеми або досягнення певної мети. Цей підхід активно використовується у різних сферах, включаючи освіту, культуру та громадські ініціативи. У контексті молодіжної політики, проєктна діяльність має велике значення, оскільки вона сприяє активному включенню молоді у творчий процес, формуванню їхніх ідей та цінностей.

Основні рольові функції проєктної діяльності в розвитку молодіжної політики включають:

1. Стимулювання творчого мислення та інноваційності: Участь у проєктах надає молоді можливість розвивати та реалізовувати свої ідеї, сприяє формуванню креативного підходу до вирішення проблем.

2. Розвиток комунікативних навичок та співпраці: Учасники проєктів навчаються ефективно спілкуватися, працювати у команді, обмінюватися досвідом та знаннями.

3. Формування цінностей та ідентичності: Проєктна діяльність допомагає молоді визначити власні цінності та переконання, сприяє формуванню особистої ідентичності та самовизначенню.

4. Залучення до громадської участі та активної громадянської позиції: Участь у проєктній діяльності виховує в молоді почуття відповідальності перед суспільством, сприяє розвитку громадянської активності та участі в громадському житті.

5. Створення нових культурних продуктів та ініціатив: Проєктна діяльність може призводити до утворення різноманітних культурних продуктів,

які відображають інтереси та ідеї молоді, сприяючи розмаїттю молодіжної культури та її відтворенню.

Виклики та перспективи проєктної діяльності в молодіжній політиці:

Незважаючи на вагомі переваги, які надає проєктна діяльність у розвитку молодіжної політики, існують також певні виклики, які потребують уваги та вирішення:

1. Брак доступу до ресурсів: Недостатність фінансових, людських та організаційних ресурсів може ускладнити реалізацію проєктів та обмежити можливості молоді.

2. Недостатня участь та зацікавленість: Деяка частина молоді може виявляти мало зацікавленості у проєктній діяльності або відчувати бар'єри при вступі до участі в проєктах.

3. Відсутність ефективного взаємодії з іншими сферами: Недостатнє співробітництво з громадськими організаціями, освітніми та культурними установами може утруднити масштабність та вплив проєктної діяльності на молодь та їхню культуру.

Оптимізація та підтримка проєктної діяльності в молодіжній політиці:

Для подолання викликів та забезпечення ефективного розвитку проєктної діяльності в молодіжній політиці, необхідно вжити ряд заходів:

1. Створення сприятливого середовища: Забезпечення доступу до ресурсів, інфраструктури та підтримки для реалізації молодіжних проєктів.

2. Стимулювання інновацій та креативності: Проведення тренінгів, майстер-класів та конкурсів для молоді з метою розвитку їхніх творчих та інноваційних навичок.

3. Підтримка партнерства та співпраці: Сприяння співробітництву між молодіжними організаціями, освітніми закладами та громадськими ініціативами для реалізації спільних проєктів.

4. Залучення доцільної експертизи та підтримки: Надання консультацій, експертної підтримки та фінансової допомоги для успішної реалізації проєктів молоді.

Проєктна діяльність виявляється важливим інструментом розвитку молодіжної політики, сприяючи розвитку креативності, комунікаційних навичок, громадянської активності та формуванню ідентичності. Незважаючи на існуючі виклики, застосування оптимізованих підходів до підтримки та розвитку проєктної діяльності може сприяти подоланню цих перешкод та забезпечити стале зростання впливу проєктної діяльності на молодіжну політику. Систематична підтримка та розвиток таких ініціатив сприятиме створенню більш активної, творчої та залученої молодіжної спільноти, яка буде мати значний вплив на суспільний розвиток та культурні трансформації.

Список використаних джерел:

1. Еллісон, М., Донскер, Р., Черчилль, А. (2009). Проєктна діяльність: процес, методи та етапи. Київ.
2. Іванов, С. (2015). Розвиток молодіжної проєктної діяльності в Україні. Київ: Видавничий дім "КМ Академія".

3. Кравченко, О., Литвиненко, І., Шевченко, Т. (2018). Молодіжна культура: сучасні тенденції та перспективи розвитку. Київ: Наукове товариство імені Шевченка.

ФОРМУВАННЯ ТРАЄКТОРІЇ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ УЧНЯ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ФОРМУВАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ

*Вакуленко С.С.
Полтава, Україна*

*Науковий керівник: Божинська Мирослава Анатоліївна, учитель біології КЗ
«Полтавський міський багатопрофільний ліцей №1 імені І.П. Котляревського
Полтавської міської ради Полтавської області»*

Сучасна освіта диктує нову педагогічну етику, в основі якої лежить емпатія, взаєморозуміння, партнерство, співробітництво усіх учасників навчального процесу. Нова етика містить поняття довіри, гідності, підтримки, налаштування діалогу, мотивації, авансування успіху, самопізнання [1].

Як зазначають Н. Б. Ларіонова, Н. М. Стрельцова: «Основною умовою ефективного впровадження формувального оцінювання є вмотивованість педагога, який повинен розуміти, що формувальне оцінювання принципово відрізняється від традиційного низкою критеріїв. По-перше, змінюється суб'єкт оцінювання. Учитель перестає бути єдиним суб'єктом оцінювання, повноваження оцінки делегуються самому здобувачу освіти, учитель не тільки здійснює оцінювання, а й організовує його як діяльність учнів з оцінювання, само- та взаємооцінювання, що відповідає сучасним тенденціям зміни ролей педагога в освітньому процесі. Отже, при традиційному оцінюванні домінує зовнішня оцінка, у формувальному – внутрішня оцінка самого здобувача освіти. По-друге, змінюється об'єкт оцінювання. Якщо традиційне оцінювання зосереджувалось на знаннях, уміннях і навичках, то формувальне – на складному комплексі, який включає [5]:

а) об'єктивні результати навчальної діяльності (предметні знання, уміння, навички, досвід виконання способів діяльності, предметні компетентності);

б) суб'єктні надбання особистості – досвід виконання творчої діяльності, загальнонавчальні та надпредметні вміння, особистісні якості учнів (довільність регуляції діяльності й поведінки; характер рефлексії, здатність до аналізу, наявність внутрішнього плану дій, пізнавального ставлення до дійсності), ціннісні ставлення тощо.»

Результат формувального оцінювання для учнів – усвідомлення ними відповідей на три важливі запитання:

1. яка моя ціль у вивченні цього предмета або курсу на цьому етапі навчання – які саме знання й уміння я маю опанувати і для чого, як саме вони будуть оцінюватися в підсумку?